

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2021 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie - II Wydział Karny w składzie: Przewodniczący: sędzia Jakub Kamiński

Protokolant: Katarzyna Michalak, Bartosz Chmielewski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 7 maja 2021 roku i 22 czerwca 2021 roku

sprawy **D. B.**, c. J. i H. z domu O.,

urodzonej (...) w M.

oskarżonej o to, że:

1. w bliżej nieokreślonym czasie w czerwcu i lipcu 2016r., lecz najpóźniej w dniu 2 lipca 2016r. w W. dokonała przywłaszczenia powierzonego jej mienia P. R. w postaci pieniędzy w kwocie 1223 złotych, które to pieniądze przyjęła od P. R. w celu opłacenia składki za polisę ubezpieczenia samochodu D. (...) nr rej. (...) w Towarzystwie (...) S.A.

o czyn z art. 284 § 2 k.k.

2. w bliżej nieokreślonym czasie lecz nie wcześniej niż w dniu 24 czerwca 2016r. i nie później niż 3 marca 2017r. w nieustalonym miejscu w celu użycia za autentyczny dokonała podrobienia dokumentu polecenia przelewu na kwotę 1223 złotych, a następnie posłużyła się nim jako autentycznym, przedkładając go P. R. oraz przed (...) S.A.

o czyn z art. 270 § 1 k.k.

orzeka:

I. D. B. uznaje za winną czynu wskazanego w punkcie pkt 1 stanowiącego występki z art. 284 § 2 k.k. i za to na mocy przywołanego przepisu skazuje ją, zaś na podstawie art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 37a § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierza jej karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł (dwadzieścia złotych);

II. D. B. uznaje za winną tego, że w dniu 6 marca 2017 roku posłużyła się jako autentycznym podrobionym poleceniem przelewu na kwotę 1223 złotych, przesyłając go P. R. na użytkowany przez niego adres poczty elektronicznej, co stanowi występki z art. 270 § 1 k.k. i za to na mocy przywołanego przepisu skazuje ją i wymierza jej karę grzywny w wysokości 100 (sto) stawek dziennych grzywn, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł (dwadzieścia złotych);

III. na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy orzeczone w punktach I i II wyroku kary grzywny i wymierza D. B. karę łączną grzywny w wysokości 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł (dwadzieścia złotych);

IV. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądza od D. B. na rzecz P. R. kwotę 1399,84 zł (jeden tysiąc trzysta dziewięćdziesiąt dziewięć złotych osiemdziesiąt cztery grosze) tytułem obowiązku naprawienia szkody;

V. na podstawie art. 41 § 2 k.k. orzeka wobec D. B. zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w wymiarze 4 (czterech) lat związanej z oferowaniem i pośrednictwem w zawieraniu umów ubezpieczenia;

VI. zasądza od D. B. koszty sądowe na rzecz Skarbu Państwa w wysokości 1720 zł (jeden tysiąc siedemset dwadzieścia złotych), w tym 300 zł (trzysta złotych) tytułem opłaty.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 202/21	
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu		
D. B.	w bliżej nieokreślonym czasie w czerwcu i lipcu 2016r., lecz najpóźniej w dniu 2 lipca 2016r. w W. dokonała przywłaszczenia powierzonego jej mienia P. R. w postaci pieniędzy w kwocie 1223 złotych, które to pieniądze przyjęła od P. R. w celu opłacenia składki za polisę ubezpieczenia samochodu D. (...) nr rej. (...) w Towarzystwie (...) S.A.		
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Nr karty	
nawiązanie współpracy na początku XXI wieku pomiędzy P. R. a D. B. w czasie której D. B., (współpracując z R. O. (1)), co roku pośredniczyła w ubezpieczaniu pojazdów użytkowanych przez P. R., podpisując z nim polisy ubezpieczeniowe i pobierając od niego	zeznania P. R.	6v-7, 458-459	

gotówkę potrzebną na opłacenie składki na ubezpieczenie;

zawarcie za pośrednictwem D. B. w dniu 24 czerwca 2016 roku przez P. R. umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, AC, A. i następstw nieszczęśliwych wypadków kierowców i pasażerów (obowiązującej od 5 lipca 2016 roku do 4 lipca 2017 roku) w (...) S.A.;

wystawienie w związku z zawarciem umowy ubezpieczenia polisy nr (...), z której treści wynikało, że P. R. był obowiązany do opłacenia składki w wysokości 1223 zł do 1 lipca 2016 roku, a płatność powinna nastąpić przelewem na wskazany nr konta;

przekazanie przez P. R. D. B. w gotówce 1223 zł na poczet składki ubezpieczeniowej i zobowiązanie się przez D. B. do wpłacenia ubezpieczycielowi składki przekazanej jej przez P. R.;

brak opłacenia polisy nr (...) przez D. B. i przywłaszczenie przez nią 1223 zł przekazanych jej przez P. R.;

wezwanie do zapłaty P. R. w imieniu (...) S.A. o zapłatę składki wskazanej w polisie nr (...)

wpłacenie przez P. R. na rzecz (...) S.A. kwoty 1399,84 zł (należność główna 1223 zł + odsetki 176,84 zł) po otrzymaniu przez niego kolejnego wezwania do zapłaty datowanego na 26 lipca 2018 roku		
polisa	19-20	
wezwania do zapłaty kierowane do P. R.	11-16, 22	
korrespondencja P. R. z ubezpieczycielem	18, 46	
zeznania R. O. (1)	32v-33, 459-460	
pismo Banku (...) S.A.	51	
brak możliwości przyjęcia, że za nieprzekazania ubezpieczycielowi kwoty 1223 zł wręczonej D. B. przez P. R., odpowiedzialność ponosi R. O. (1)	<p>dowody ujawnione w czasie postępowania prowadzonego w sprawie (...) przed Sądem Rejonowym (...) w postaci:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dokumentacji dotyczącej umów ubezpieczenia zawieranych w imieniu (...) S.A. za pośrednictwem firmy prowadzonej przez R. O. (1), w których czynności wykonywała D. B. (k. 201-253, 265-268, 270-271, 273-281, 287-332, 335-350, 366-389); • zeznań M. S. (k. 254-255, 360v-362); 	

	<ul style="list-style-type: none"> • zeznań A. K. (k. 269, 362v-363v); • zeznań M. O. (k. 272, 390v-391); • zeznań R. K. (k. 282, 391-391v); • zeznań A. M. (1) (k. 283); • zeznań S. B. (k. 285, 391v-392v); • zeznań U. S. (k. 333); • zeznań K. B. (k. 363v-364); • zeznań P. S. (k. 395v-397); • zeznań A. M. (2) (k. 398v-400); • zeznań K. S. (k. 402-402v); • zeznań R. S. (k. 402v-404); • zeznań K. K. (k. 404-406); • kopii wyroku (k. 410) 	
D. B.	w dniu 6 marca 2017 roku posłużyła się jako autentycznym podrobionym poleceniem przelewu na kwotę 1223 złotych, przesyłając go P. R. na użytkowany przez niego adres poczty elektronicznej	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Nr karty

<p>zwrócenie się na przełomie 2016/2017 roku P. R. do D. B. o wyjaśnienie kwestii opłacenia w jego imieniu polisy nr (...);</p> <p>złożenie zapewnienia przez D. B. P. R., iż jego składki zostały opłacone</p> <p>wysłanie przez D. B. do P. R. wiadomości mailowej w dniu 6 marca 2017 roku, której załącznik stanowiło porobione polecenie przelewu kwoty 1223 złotych, który rzekomo miał zostać dokonany w jego imieniu w czerwcu 2016 roku w Urzędzie Pocztowym (...)</p>	<p>zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa złożone w imieniu Poczty Polskiej S.A. wraz z załączkami</p>	1-4	
wydruk korespondencji mailowej	21		
zeznania P. R.	6v-7, 458-459		
opinia biegłego z zakresu badania dokumentów	88		
<i>OCena DOWOdów</i>			
<i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
zeznania P. R.	Pokrzywdzony w swych zeznaniach wskazał, że od 2001 lub 2002 roku współpracował z oskarżoną w zakresie pośrednictwa ubezpieczeniowego i w		

związku z powyższym darzył ją zaufaniem. Dodał, że oskarżona w związku z zawieraniem kolejnych umów ubezpieczenia przyjeżdżała do niego do pracy, gdzie dokonywano wszelkich formalności, a on przekazywał jej pieniądze na opłacenie składki. P. R. zeznał, że w przypadku umowy ubezpieczenia określonej w polisie nr (...) procedura wyglądała podobnie, zaznaczając, że oskarżona nigdy nie kwitowała odbioru pieniędzy. Pokrzywdzony zazначył, że gdy został wezwany przez ubezpieczyciela do ponownego opłacenia składki za polisę nr (...) zwrócił się o wyjaśnienie do oskarżonej i otrzymał od niej zapewnienie, że wszystko jest opłacone, a błąd leży po stronie (...) S.A. Z jego zeznań wynika, że dla uwiarygodnienia opłacenia składki oskarżona przesłała mu drogą mailową skan mający potwierdzać, że w dniu 24 czerwca 2016 roku dokonano za pośrednictwem Poczty Polskiej w jego imieniu na konto ubezpieczyciela wpłaty 1223 zł (k. 21). Pokrzywdzony zazначył, że mając tą informację złożył na pocztę reklamację i dowiedział się, że sprawa została skierowana na policję, bowiem nie odnotowano wpłaty wskazanej w

	<p>przedstawionym przez niego potwierdzeniu.</p> <p>Sąd nie znalazł podstaw, aby kwestionować wiarygodność zeznań złożonych przez pokrzywdzonego. W sposób jasny i logiczny opisał on okoliczności współpracy z oskarżoną. Należy wskazać, że to nie P. R. zainicjował postępowanie karne, lecz Poczta Polska S.A. w reakcji na reklamację pokrzywdzonego, dotyczącą wpłaty kwoty 1223 złotych, co do której to czynności był zapewniany przez oskarżoną, iż została wykonana właściwie i wskazana kwota została przekazana ubezpieczycielowi. Do tego momentu pokrzywdzony działał w zaufaniu do D. B., bowiem nie zdawał on sobie sprawy z tego, iż przedstawione mu potwierdzenie przelewu było dokumentem podrobionym.</p>	
polisa	<p>Dokument niekwestionowany przez strony postępowania. Należy wskazać, że z jego treści wynika, że polisa nr (...) winna była zostać opłacona przelewem do dnia 1 lipca 2016 roku.</p>	
wezwania do zapłaty kierowane do P. R.	<p>Dokumenty niekwestionowane przez strony postępowania, do treści których odniósł</p>	

	się pokrzywdzony w wiarygodnych zeznaniach.	
korespondencja P. R. z ubezpieczycielem	Dokumenty niekwestionowane przez strony postępowania, do treści których odniósł się pokrzywdzony w wiarygodnych zeznaniach. Dokumenty te potwierdzają, że P. R. próbując wyjaśnić zamieszanie dotyczące opłacenia polisy nr (...) powoływał się na zapewnienia i dokumenty przedstawione mu przez D. B..	
zeznania R. O. (1)	Wskazał on, że w 2016 roku prowadził działalność gospodarczą jako multiagent ubezpieczeniowy i w tym czasie współpracował z oskarżoną. Dodał, że ubezpieczał w kilku towarzystwach ubezpieczeniowych klientów wskazanych mu przez D. B. i co miesiąc rozliczał się z nią dzieląc się uzyskanymi prowizjami w zawiązku z zawieraniem kolejnych umów ubezpieczenia. Podkreślił, że polisa nr (...) miała zostać opłacona przelewem przez klienta, co potwierdzała adnotacja w treści tego dokumentu. Zaznaczył, że nigdy nie pobierał od oskarżonej gotówki przyjętej przez nią w przypadku polis „przelewowych”, bowiem w takim wypadku to ona była zobowiązana do dokonania wpłaty na	

konto ubezpieczyciela. R. O. (1) zeznał, że po ponad 2 latach od rozpoczęcia przez niego działalności ubezpieczeniowej pojawiły się problemy dotyczące braku wpłaty na rzecz ubezpieczycieli z polis przelewowych co do których środki od klientów pobierała oskarżona.

Zeznania świadka są wiarygodne. Należy pokreślić, że P. R. wyraźnie wskazał, że przekazał gotówkę na opłacenie polisy oskarżonej i R. O. (1) w tej czynności w żaden sposób nie uczestniczył. Ponadto z zeznań pokrzywdzonego nie wynika, że R. O. (1) w jakikolwiek sposób pośredniczył w wyjaśnianiu sprawy dotyczącej przekazania kwoty 1223 zł na rzecz ubezpieczyciela, a działania w tej kwestii wykonywała jedynie D. B.. Okoliczność, że w związku z działalnością oskarżonej doszło do nieprawidłowości w opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne potwierdzają dowody z postępowania (...) toczącego się przed Sądem Rejonowym (...), a fakt, iż R. O. (2) nie dopuścił się przywłaszczenia środków wpłacanych przez osoby zawierające umowy ubezpieczenia potwierdza wyrok tego Sądu wydany w dniu 3 grudnia 2019 roku we wskazanej sprawie, uniewinniający

	go od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (k. 410).	
pismo Banku (...) S.A.	Dokument niekwestionowany przez strony postępowania.	
<p>dowody ujawnione w czasie postępowania prowadzonego w sprawie (...) przed Sądem Rejonowym (...) w postaci:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dokumentacji dotyczącej umów ubezpieczenia zawieranych w imieniu (...) S.A. za pośrednictwem firmy prowadzonej przez R. O. (1), w której czynności wykonywała D. B. (k. 201-253, 265-268, 270-271, 273-281, 287-332, 335-350, 366-389); • zeznań M. S. (k. 254-255, 360v-362); • zeznań A. K. (k. 269, 362v-363v); • zeznań M. O. (k. 272, 390v-391); • zeznań R. K. (k. 282, 391-391v); • zeznań A. M. (1) (k. 283); • zeznań S. B. (k. 285, 391v-392v); • zeznań U. S. (k. 333); 	<p>Choć wskazane dowody nie odnoszą się wprost do zarzutów postawionych oskarżonej w tym postępowaniu, to jednak potwierdzają one, że nieprawidłowości dotyczące opłacenia polisy nr (...) nie były jedynymi, które wiązały się z działalnością oskarżonej polegającej na pośrednictwie w zawieraniu umów ubezpieczenia. Warto wskazać przykładowo na zeznania M. M. (k. 283), która w sposób zbieżny z P. R. opisała przebieg i problemy dotyczące współpracy z oskarżoną. Istotnym jest fakt, że A. M. (1) o braku wpłaty kwoty 1118 zł przekazanej przez nią oskarżonej na opłacenie polisy zawartej w (...) S.A. dowiedziała się już na początku 2016 roku. W reakcji na jej zastrzeżenia oskarżona przesłała w marcu 2016 roku potwierdzenie wpłaty mającej zostać dokonanej na poczcie przez jej pracownicę, przy czym jak się później okazało czynności opisana w tym potwierdzeniu faktycznie</p>	

<ul style="list-style-type: none"> • zeznań K. B. (k. 363v-364); • zeznań P. S. (k. 395v-397); • zeznań A. M. (2) (k. 398v-400); • zeznań K. S. (k. 402-402v); • zeznań R. S. (k. 402v-404); • zeznań K. K. (k. 404-406); <p>kopii wyroku (k. 410).</p>	<p>nie miała miejsca (k. 291-296, 310).</p> <p>Dowody te całkowicie podważają twierdzenia oskarżonej, że wpłaty składki pochodzącej od P. R. na rzecz ubezpieczyciela miała dokonać inna osoba (zatrudniona przez nią pracownica). Trudno bowiem racjonalnie zakładać, że oskarżona mając wiedzę, że dochodzi do nieprawidłowości w związku z wpłatami na rzecz ubezpieczycieli dokonanymi przez zatrudnionego u niej pracownika, w dalszym ciągu zlecałaby temu pracownikowi wpłacanie towarzystwom ubezpieczeniowym pieniędzy pobranych przez D. B. od jej klientów.</p>	
<p>zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa złożone w imieniu Poczty Polskiej S.A. wraz z załączkami</p>	<p>Dokument niekwestionowany przez strony postępowania. Jak wyżej wskazano, powodem złożenia tego zawiadomienia było dokonanie przez P. R. reklamacji dotyczącej wpłaty kwoty 1223 złotych w Urzędzie Pocztowym (...).</p>	
<p>wydruk korespondencji mailowej</p>	<p>Dokument niekwestionowany przez strony postępowania, na który powołał się pokrzywdzony w swych zeznaniach. P. R. jednoznacznie wskazał, że to oskarżona przesłała mu w dniu 6 marca 2017 roku drogą mailową skan</p>	

	potwierdzenia przelewu kwoty 1223 zł, który miał zostać dokonany na jego rzecz w Urzędzie Pocztownym (...).	
opinia biegłego z zakresu badania dokumentów	<p>Dowód ten dotyczy analizy zapisów zawartych na kopii polecenia przelewu przesłanej P. R. przez oskarżoną drogą elektroniczną w dniu 6 marca 2017 roku. Biegły wskazał, że przedstawiona mu do badań kopia pisma ręcznego i znaków cyfrowych została wykonana jako zmniejszony, jednostronny, monochromatyczny wydruk. Opiniujący stwierdził, że:</p> <ul style="list-style-type: none">• od słów (...) SA do słów „polisa nr (...)” wydruk ten jest odwzorowaniem pisma ręcznego nakreślonego prawdopodobnie przez D. B. ;• brak jest możliwości przeprowadzenia ustaleń w zakresie nieczytelnego podpisu wykonanego w polu „opłata”• oceniany dokument w części odnoszącej się do stempla pocztowego jest zmniejszonym jednostronnym monochromatycznym wydrukiem obrazu odcisku/odbitki wykonanego	

	<p>prawdopodobnie stemplem pocztowym przekazany do badań jako materiał porównawczy</p> <p>Przedmiotowa opinia została sporządzone rzetelnie, zgodnie ze wskazaniami wiedzy, przez kompetentną ku temu osobę. Nie była podważana przez strony procesu. Sąd także nie znalazł żadnych powodów, aby kwestionować wartość dowodową opinii. Biegły w sposób jasny i logiczny wyjaśnił podstawę swych ustaleń.</p>	
<p><i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		
<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>Wyjaśnienia D. B. (65-66, 452)</p>	<p>W świetle wskazanych wyżej dowodów nie było możliwym uznanie wyjaśnień oskarżonej za wiarygodne. W szczególności nie jest możliwe uznanie, że oskarżona przekazała gotówkę pobraną od P. R. R. O. (1) lub L. K., która miała być jej pracownicą biurową. Wyjaśnienia oskarżonej są nielogiczne i sprzeczne z doświadczeniem</p>	

życiowym. Po pierwsze, niezrozumiałym jest, że oskarżona nie mając czasu na stanie w kolejkach na poczcie pobierała pieniądze od swych klientów, zamiast poprosić ich o osobiste dokonanie przelewu. Ponadto trudno racjonalnie wytłumaczyć dlaczego oskarżona wypełniła polecenie przelewu, a ktoś inny miałby za nią dokonać wpłaty na poczcie. Bardzo istotną okolicznością jest fakt, że z zeznań pokrzywdzonego wynika, że oskarżona jednoznacznie zapewniała go, że składka dotycząca polisy nr (...) została opłacona i to ona przesłała mu kopię polecenia przelewu, która jak się później okazało było dokumentem podrobionym. Należy powtórzyć, że oskarżona przed zawarciem umowy z pokrzywdzonym została poinformowana przez innych klientów od których pobierała pieniądze z przeznaczeniem na opłatę polis, że ubezpieczyciele nie otrzymali należnych im środków. Zatem nie sposób zakładać, że oskarżona chcąc postępować uczciwie wobec P. R. przekazałaby pobrane od niego pieniądze innej osobie, celem dokonania wpłaty na rzecz ubezpieczyciela.

Wskazane okoliczności uniemożliwiały oparcie

	się przez Sąd przy dokonywaniu ustaleń faktycznych w tej sprawie na wyjaśnieniach oskarżonej.		
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	Podstawa prawna skazania zgodna z zarzutem	I	D. B.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Art. 284 k.k. penalizuje w § 1 przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej lub prawa majątkowego, natomiast w § 2 przewidziano surowszą odpowiedzialność dla sprawcy, który dokonał przywłaszczenia powierzonej mu rzeczy ruchomej. Strona podmiotowa przestępstwa z art. 284 k.k. polega na umyślności, wyłącznie w formie zamiaru bezpośredniego, postępowania z cudzą rzeczą jak właściciel i sprawcy musi towarzyszyć zamiar zatrzymania mienia bez żadnego tytułu prawnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 kwietnia 2016 roku w sprawie III KK 460/15). Postępowanie dowodowe wykazało, iż oskarżona			

pomiędzy czerwcem a lipcem 2016 roku otrzymała od P. R. kwotę 1223 zł, którą miała przeznaczyć na opłacenie polisy nr (...), wystawionej na rzecz pokrzywdzonego. D. B. nie miała żadnego tytułu uprawniającego ją do swobodnego dysponowania tą kwotą. Pomimo tego oskarżona nie wpłaciła tej kwoty ubezpieczycielowi, narażając P. R. na konieczność ponownego opłacenia składki ubezpieczeniowej. Powyższe zachowanie oskarżonej wypełniło wszystkie znamiona przestępstwa opisanego w art. 284 § 2 k.k.

#	Podstawa skazania zarzutem	prawna zgodna z	II	D. B.
---	----------------------------------	-----------------------	----	-------

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej

Zgodnie z art. 270 § 1 k.k. odpowiedzialności karnej podlega kto w celu użycia za autentyczny, podrabia lub przerabia dokument lub takiego dokumentu jako autentycznego używa. „Podrabianiem” jest nadanie jakiemuś przedmiotowi (np. pismu) pozorów dokumentu w celu wywołania wrażenia, że zawarta w nim treść pochodzi od wymienionego w nim wystawcy, podczas gdy

w rzeczywistości tak nie jest. W grę może wchodzić podrobienie całości dokumentu lub tylko jego fragmentu. „Podrobieniem będzie więc zarówno podrobienie całego tekstu (...) dokumentu wraz z podpisem, jak i podrobienie samego podpisu. Nie czyni przy tym różnicy, czy osoba, której podpis podrobiono, w rzeczywistości istnieje i nosi imię i nazwisko, które podrobiono, czy też osoba ta nie istnieje (...)” - Peiper, Komentarz, s. 395. „Użycie za autentyczny” to przedstawienie lub przedłożenie podrobionego czy przerobionego dokumentu osobie prywatnej albo instytucji, czyli wykorzystywanie funkcji, jakie może pełnić taki podrobiony czy przerobiony dokument. Używającym dokumentu może być ten, kto go podrobił lub przerobił. W takim stanie rzeczy obie te czynności stanowią jedno przestępstwo (Górniok (w:) Górniok i in., t. II, s. 372).

Oskarżona musiała mieć świadomość, że dokument w postaci skanu potwierdzenia przelewu, którym się posługuje jest podrobiony, bowiem zdawała ona sobie sprawę, że składka na ubezpieczenie opisane w

polisie nr (...) nie została opłacona.

Natomiast brak jest niepodważalnych dowodów, iż to oskarżona podrobiła powołane polecenie przelewu. Powyższe założenie, wyrażone w akcie oskarżenia, należy uznać za prawdopodobne. Jednak nie można wykluczyć, że czynu tego dokonała inna osoba na zlecenie oskarżonej. W postępowaniu przygotowawczym nie zabezpieczono jednostki komputera na której wytworzono podrobiony dokument. W związku z tym Sąd mógł jedynie przyjąć, że oskarżona posłużyła się podrobionym dokumentem, przedstawiając go P. R. jako autentyczny, natomiast brak było możliwości uznania, że to ona podrobił wymienione potwierdzenie przelewu.

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku

Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu

Przytoczyć okoliczności

D. B.

I

I

Wymierzając oskarżonej karę Sąd kierował się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k.

oraz uwzględnił stopień społecznej szkodliwości, jaki zawinienia oskarżonej, właściwości i warunki osobiste oraz sposób jej zachowania się po popełnieniu przestępstwa.

Czyn przypisany oskarżonej był bezprawny i zawiniony. Brak było okoliczności wyłączających lub ograniczających winę D. B.. Stopień winy był średni. Oskarżona bez wątpienia miała możliwość postąpienia zgodnie z prawem. Analiza i ocena zgromadzonego materiału dowodowego nie ujawniła okoliczności, które usprawiedliwiałyby brak posłuchu obowiązującym przepisom prawa.

Na korzyść oskarżonej, uwzględniono brak uprzedniej karalności (k. 448).

Sąd skorzystał wobec oskarżonej z instytucji przewidzianej w art. 37a k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 roku (w wyroku omyłkowo powołano art. 37a § 1 k.k.) i wymierzył jej karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł. Powyższa kara jest odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynu, na co wskazuje

			<p>rodzaj naruszonego dobra, rozmiar wyrządzonej szkody, działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, bezpośredni zamiar popełnienia przestępstwa. Określając wysokość jednej stawki wzięto pod uwagę sytuację majątkową, finansową i rodzinną oskarżonej.</p>
D. B.	II	II	<p>Wymierzając oskarżonej karę Sąd kierował się dyrektywami zawartymi w art. 53 § 1 i 2 k.k. oraz uwzględnił stopień społecznej szkodliwości, jaki zawinienia oskarżonej, właściwości i warunki osobiste oraz sposób jej zachowania się po popełnieniu przestępstwa.</p> <p>Czyn przypisany oskarżonej był bezprawny i zawiniony. Brak było okoliczności wyłączających lub ograniczających winę D. B.. Stopień społecznej szkodliwości czynu był średni.</p> <p>Uwzględniając wyżej wymienione okoliczności, Sąd za występki z art. 270 § 1 k.k. wymierzył jej karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł. Kara grzywny w tym wymiarze jest właściwą relacją na zachowanie oskarżonej i uwzględnia stopień winy i stopień społecznej szkodliwości czynu, w</p>

			<p>tym rodzaj naruszonego przez nią dobra prawnego (wiarygodność dokumentów), bezpośredni zamiar popełnienia przestępstwa i motywację oskarżonej, tj. chęć ukrycia przed P. R. przywłaszczenia przez nią jego pieniędzy w kwocie 1223 zł.</p> <p>Określając wysokość jednej stawki wzięto pod uwagę sytuację majątkową, finansową i rodzinną oskarżonej.</p>
D. B.	III	I i II	<p>Na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. jednostkowe kary grzywny orzeczone wobec oskarżonej Sąd połączył i wymierzył karę łączną grzywny w wymiarze 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł. Przy wymiarze kary łącznej Sąd wziął pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd uwzględnił także związek czasowy oraz przedmiotowo-podmiotowy między poszczególnymi czynami, a także wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary łącznej, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej.</p>

D. B.	IV	I	Na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądano od D. B. na rzecz P. R. kwotę 1399,84 zł tytułem obowiązku naprawienia szkody. Kwota ta stanowi równowartość wydatków jaką pokrzywdzony musiał ponieść na rzecz ubezpieczyciela (ponowne opłacenie składki wraz z odsetkami) w związku z przywłaszczeniem przez oskarżoną kwoty 1223 zł, która miała zostać przeznaczona na opłacenie polisy nr (...).
D. B.	V	I	Sąd na podstawie art. 41 § 2 k.k. orzekł wobec D. B. zakaz prowadzenia działalności gospodarczej w wymiarze 4 lat związanej z oferowaniem i pośrednictwem w zawieraniu umów ubezpieczenia. Powołany przepis stanowi, iż Sąd może orzec zakaz prowadzenia określonej <u>działalności gospodarczej</u> w razie skazania za przestępstwo popełnione w związku z prowadzeniem takiej działalności, jeżeli dalsze jej prowadzenie zagraża istotnym dobrom chronionym prawem. Oskarżona występku z art. 284 § 2 k.k. dopuściła się działając przy pośredniczeniu w zawieraniu umów ubezpieczenia. Ustalone zachowanie oskarżonej w sposób rażąco podważyło zaufanie jaką powinni

		<p>darzyć ją klientowi, decydujący się za jej pośrednictwem zawrzeć umowę ubezpieczenia. Uzasadnione jest więc pozbawienie możliwości występowania przez oskarżoną w obrocie gospodarczym przy czynnościach związanych z pośrednictwem ubezpieczeniowym</p> <p>Czas trwania tego zakazu jest adekwatny do stopnia naganności zachowania jakiego dopuściła się oskarżona popełniając występki z art. 284 § 2 k.k.</p>
Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI	<p>Na podstawie art. 627 k.p.k. oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądzone od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1420 zł tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 300 zł tytułem opłaty. Wysokość zasądzonej opłaty uzasadnia art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych, natomiast na wysokość zasądzonych wydatków złożyły się: ryczałt za doręczanie pism w postępowaniu przygotowawczym i w postępowaniu sądowym –</p>	

	po 20 zł, opłata za informacje z KRK – 30 zł oraz koszty wydania opinii przez biegłego z zakresu analizy pisma – 1350 zł.	
Podpis		